

[Jens Thomsen.]

med Skattelovene dengang. Kan man i Fremtiden udfinde store Indtægter, der er tjent paa Grund af Krigen, har jeg ikke noget imod, at Skatten af disse Indtægter ikke kan fradrages i den skattepligtige Indtægt næste Aar. Men det er en Uhyrlighed at gennemføre en stor Forhøjelse af Skatten paa ordinære Indtægter og saa bestemme, at en saadan Skat ikke maa opføres i et velført Regnskab som Driftsudgift. Det er jo det, Finansministeren gør i det foreliggende Lovforslag. Her drejer det sig ikke om overordentlige Indtægter, men i stor Udstrækning om en stor Forhøjelse af de ordinære Indtægter.

Jeg skal i denne Forbindelse pege paa Forhøjelsen af Formuebeskatningen. For nogle Aar siden havde Danmark Verdens højeste Formuebeskatning, men siden da har vi faaet en væsentlig Forhøjelse til den fælleskommunale Udligningsfond, og i det foreliggende Lovforslag forhøjes den ordinære Formueskat med 25 pCt. Ingen vil vel paastaa, at en saadan Skatteforhøjelse kan sammenlignes med de overordentlige Skatter under den store Højkonjunktur i den saakaldte Gullaschperiode. Dengang saa vi intet Tilfælde, hvor de ordinære Skatter ikke maatte drages fra i Indkomsten i det kommende Aar.

For de Skatteydere og Selskaber, der har Adgang til at brandskatte Forbrugerne, saa de kan forrente deres Formue med 10—15 pCt., spiller Formueskatten ingen Rolle, men for deres Vedkommende, der maa nøjes med en beskedent eller lille Rente, tager Formueskatten en meget stor Part af den samlede Indtægt, og derfor bør Beskatningen fastsættes i Forhold til Formuernes Afkastning. Men Forhøjelsen i det foreliggende Lovforslag kan ikke sammenlignes med de overordentlige Skatter, og Skat af Skatten af ordinære Indtægter kan ikke begrundes med en saadan Sammenligning, som Finansministeren her har benyttet.

Efter Finansministerens Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse skal indeværende Skatteaar jo være et Slags Jubelaar for de Skatteydere, der arbejder med skjulte Reserver, et Aar, hvor disse skjulte Reserver skulde kunne blive indregistreret til en rimelig Betaling. Det vil sikkert være klogt at følge Ministerens Anvisning i saa Henseende. I al Almindelighed er det vist en dyr Forretning at arbejde med saadanne skjulte Reserver; de kommer jo for Dagen før eller senere, og som Regel bliver det en meget dyr Sport, der drives ved at skjule dem.

Med Hensyn til Beskatning af Andelselskaberne kan mit Parti fuldt ud tiltræde Finansministerens Udtalelse om, at Andelsavernes Besparelse ikke bør beskattes. Vi kan ogsaa give Tilslutning til en Art Formuebeskatning som i det foreliggende Lovforslag. Men Betingelsen er dog, at der gennemføres en lignende Formuebeskatning paa alle Omraader, hvor der samles store Formuer, f. Eks. Fagforeninger og Livsforsikringsselskaber. Formuebeskatningen er blevet saa stor, at det er uforvarsomt at oprette Reserver, hvor Formuerne fredes for Skattemyndighederne.

Alle Formuer bør være underkastet Beskatning. Dog har jeg ikke noget imod, at der tages et rimeligt Hensyn til Antallet af Ejere til en enkelt Formue. Man siger, at der tegnes mange Kapitalforsikringer for at undgaa Formuebeskatningen. Dette er jo dog urimeligt, og derfor bør vi have en ændret Formuebeskatning. Mit Partis Tilslutning til Beskatning af Andelselskaberne er betinget af, at en tilsvarende Beskatning gennemføres over for Livsforsikringsselskaber og Fagorganisationer, der ejer store Formuer. Hvis man tænkte sig, at alle Formuer samledes i Forsikringsselskaberne og i Fagorganisationerne, vilde Formuebeskatningen dermed fuldstændig falde bort, og vi er jo i Virkeligheden kommet et meget langt Stykke i den Retning. Det er meget store Formuer, der er skattefrie allerede nu. De private Formuer har ikke mindre samfundsgavnlig Betydning end de andre, og derfor bør der gennemføres Lighed for Loven. Det er sundere og billigere for Befolkningen at sikre sin Alderdom gennem almindelig Opsparing fremfor at tegne Kapitalforsikring for at omgaa Formuebeskatningen, og derfor bør denne urimelige Favorisering af Forsikringsselskaberne ophæves.

Der bør ogsaa gennemføres en mere ensartet Beskatning af de Mennesker, der har sikret deres Alderdom gennem almindelig Opsparing, og dem, der har sikret sig den gennem offentlig Pension. De store Pensionsindtægter bør betale en tilsvarende Skat ved at erlægge Formueskat af en kapitaliseret Formue, som staar i Forhold til en almindelig Formue, der kan give et Rentebølv svarende til det, som Pensionsindtægten andrager. Men man gaar jo altid den modsatte Vej, en Vej, der favoriserer de offentlige Embeder paa de private Erhvervs Bekostning, til Trods for at der altid er en meget stærk Efterspørgsel efter de offentlige Bestillinger og Embeder.

Ved Revisionen for et Par Aar siden af den personlige Skat til Kommunen gik